सत्यमेव जयते

Received on	24	07	2017
Registered on	24	07	2017
Decided on	25	05	2026
Duration	01	10	08
	DD	**MM**	**YY**

IN THE COURT OF HON'BLE ADDITIONAL DISTRICT AND SESSIONS JUDGE, COURT No:03, AT: DAHOD.

==

Regular Civil Appleal No:33/2017
(Arising from the Order of SpCS No:16/2009)

Appellant :

(Original Defendant No:1,2 of SpCS No:16/2017)

1. **Natubhai alias Natwarsinh Manji alias Mansinh Baria,**
2. **Sumanben Natubhai alias Natwarsinh Baria**

All Age:Adult, Occupation:Service/Household,
All Residing at: Sutharwas, Ta:Jhalod, Dist:Dahod.

Versus

Respondents:

1. **Ritaben wd/o Kalpeshbhai Natubhai Baria and guardian and next friend of minor respondent No:2,**

 Age:30 year, Occupation:Household,

2. **Virat alias Rajkumar Kalpeshbhai Baria,**

 Age:10 year, Occupation:- - -,

 Both Residing at: Aakashdeep Society, Behind ITI, Dahod, Ta:Dist:Dahod.

(Respondent No:1,2 are de-facto Plaintiff of SpCS No:16/2017)

FOR Appellant	**:**	**Ld. Advo.**	**:**	**Mr. C.B. Ninama**
FOR Respondent No:1	**:**	**Ld. Advo.**	**:**	**Mr. A.M. Parikh**

J U D G M E N T

[1] The appellant(original defendant of SpCS No:16/2017) has preferred this appeal under Section 96 of the Code of Civil Procedure (CPC), against the judgment/order passed on Dt:10-03-2017 in SpCS No:16/2017 by the Ld. Principal Sr. Civil Judge, Dahod, Dist:Dahod

(In short 'the Ld. Trial Court'), whereby the learned trial Court has allowed the the suit SpCS No:16/2017 preferred by the Respondent No:1,2, who was original Plaintiff of the case SpCS No:16/2017, hence appellant challenged the legality, propriety and correctness of the judgment passed in SpCS No:16/2017.

[2] The brief grounds of the appellant's appeal are that;

It was the case of the original plaintiff before the Ld. Trial Court that, she married to son of the defendant on Dt:13-02-2006 at Godhara and she gave birth to son and he lives with her and as the marriage was against the will and wish of the defendant, they had not liked plaintiff since the beginning and her husband was serving as engineer in private company at Kevadiya, Rajpipala, and they were

living over there and plaintiff went to his paternal home for treatment of his arm on Dt:20-01-2018 and her husband went to his parents home on Dt:03-02-2008 and on next day she received message of demise of her husband and came to know that he died due to some illness and no one disclosed the true reason of death and she had to file an application of search warrant for custody of his son at Jhalod Court and after the demise of his husband she lives on her own and defendants have not supported her mentally and financially for also not cared for the maintenance of plaintiff and had not given any share in the property and defendants both are teachers by profession and also earning from agriculture produce and tractor and as plaintiff belongs to Adivasi she filed the suit u/O 32(A)(C)(D) of CPC and prayed for monthly maintenance of Rs.25,000/-

per month from the defendant.

[2.1] It is contended in the appeal by the appellant that, Ld. Trial Court ought to have considered the documentary evidence of the defendants and oral evidence. It is further stated that, plaintiff had suppressed the material facts in the suit. It is submitted that the Ld. Trial Court has not considered documentary as well oral evidence of the appellant in its true and correct perspective and passed the judgment arbitrarily and hence present appeal.

[3] The appellant in support of their appeal filed Judgment of SpCS No:16/2009, Dt:12-09-2014.

[4] Being aggrieved and dissatisfied with the

judgment/Order dated Dt:12-09-2014, appellant has filed this appeal under Section 96 of the CPC and has submitted various grounds in appeal memo.

The learned Advocate for the appellant has submitted that The Appellant (Original Defendant No:1,2) has preferred this Appeal on the ground that the judgment passed by the Learned Trial Court is perverse, contrary to law, and suffers from serious errors of fact and law. The impugned judgment is therefore liable to be quashed and set aside, and the present Appeal deserves to be allowed.

Ld. Ad. for appellant further argued as per the appeal memo and submitted that, present appeal should be allowed as prayed for.

[5] Per contra, Ld. Ad. for respondent No:1 submitted that, no interference is warranted in

the judgment of the learned trial court. It is submitted that judgment passed by learned trial judge is just, proper and in consonance with evidence on record and principles of law, so no interference is warranted and it is urged to dismiss the Appeal.

[6] Considering the appeal memo, arguments of appellant and evidence adduced by the complainant before the learned trial Court following points/issue arise for my determination.

[1] Whether the appellant proves that the impugned Judgment and order of decree of the SpCS No:16/2009 is perverse, invalid and illegal?

[2] What Order?

[7] My findings for said issues shall be as follows.

[1] In Negative.

[2] As per final order.

:: REASONS ::

[8] Before dealing with the legality of the judgment in question, the settle legal proposition is required to be considered. It is required to be noted that the present appeal has been preferred u/s 96 of CPC. So, the power of the Court to interfere in the judgment are subject to the settled legal proposition.

[9] As per the record of the case, Ld. Trial Court passed the final order and allowed the suit filed by the respondent No:1 partially and held that, defendant have to pay Rs.10,000/- per month to the plaintiff from the date of the filing of the suit.

With these findings, the SpCS No:16/2009 was decreed in favour of plaintiff.

The issues framed by the Ld, Trial Court and reasoning of the same are as under;

(૪) મારી અગાઉના ન્યાયાધીશ શ્રી ધ્વારા આંકઃ૧૫ થી નીચે મુજબના મુદાઓ ઘડવામાં આવેલ છે.

<u>:– મુદ્દા ઓ –:</u>

(૧) શું વાદી પુરવાર કરે છે કે, વાદીના પતિના અંતિમ સંસ્કાર થયા બાદ પ્રતિવાદીઓ એ વાદને સુથારવાસામાં પાછા નહી આવવા ધમકી આપી, પહેરેલે કપડે કાઢી મુકેલ છે ?

(૨) શું વાદી પુરવાર કરે છે કે, પ્રતિવાદીઓ વાદી તથા તેમના સગીર પુત્રના ભરણ પોષણની કોઈ દરકાર રાખેલ નથી ?

(૩) શું વાદી પુરવાર કરે છે કે, તેઓ પ્રતિવાદીઓ પાસેથી ભરણ પોષણ મેળવવા હકકદાર છે ?

(૪) શું વાદી પુરવાર કરે છે કે, સી.પી.સી. ઓર્ડર–૩૨(એ) હેઠળ દાવો કરી, માસિક રૂા.૨૫,૦૦૦/– પ્રતિવાદીઓ પાસેથી ભરણ પોષણ પેટે દાવા તારીખથી મેળવવા હકકદાર થાય છે ?

(૫) શું હુકમ અને હુકમનામું ?

(૫) ઉપરોકત મુદાઓ અંગેના મારા નિર્ણયો નીચે મુજબના છે, ત્યારબાદ તેનાં કારણોની ચર્ચા કરવામાં આવેલ છે.

::– નિર્ણયો ::–

(૧) હકારાત્મક.
(૨) હકારાત્મક.
(૩) હકારાત્મક.
(૪) અંશતઃ હકારાત્મક.
(૫) આખરી હુકમ મુજબ.

[10] It is relevant to refer para:6-9 of the judgment, which are as under;

મુદ્દા નં. ૧ થી ૪ :–

(૬) આ કામના વાદી તરફેના વિધ્વાન વકીલ શ્રી એ. એમ. પરીખની દલીલો સાંભળવામાં આવેલ છે. તેમજ પ્રતિવાદી કે પ્રતિવાદી તરફેના એડવોકેટ ગેરહાજર રહેતા, પ્રતિવાદી તરફે કોઈ રજૂઆત નથી, કે કોઈ દસ્તાવેજી કે મૌખિક પુરાવો આપેલ નથી. આ કામના વાદી નં.૧ રીટાબેન કલ્પેશકુમાર

બારીયાએ આંકઃ૨૬ થી સોગંદ ઉપર જુબાની આપી જણાવેલ છે કે, વાદીના સ્વ. પતિ ડી પ્લોમાં ઈલેકટ્રીકલ ઈજનેર હતા અને વાદીના લગ્ન બાદ આશરે ૧ વર્ષ પછી કેવડીયા જીલ્લા રાજપીપળા ખાતે ખાનગી કંપનીમાં નોકરી મળી હતી, તેથી વાદી તથા વાદીના પતિ અને વાદી નં.૨ કેવડીયામાં રહેતા હતા અને તે સમયે વાદી નં.૧ ના હાથમાં તકલીફ થવાના કારણે સારવાર કરાવવા માટે તા.૩૦/૧/૦૯ ના રોજ વાદી નં.૧ તેમના માતા પિતાને ત્યાં દાહોદ આવેલા અને તે મસય દરમ્યાન વાદીનાં સ્વ. પતિ તા.૨/૨/૦૯ ના રોજ વાદી નં.૧ ની ખબર પુછવા દાહોદ આવેલા અને "માતા પિતાને ઘરે મળવા જવું છે." તેવું જણાવી વાદીના સ્વ. પતિ ગામ સુથારવાસા તા. ઝાલોદમાં ગયેલા અને તા.૪/૨/૦૯ ના રોજ સાંજના ૭ વાગ્યે છેલ્લે મોબાઈલથી ખશી મજાની વાતો કરેલી અને કેવડીયા જવાની વાત કરેલ અને તે જ દિવસે રાતના ૯ઃ૦૦ વાગ્યે એકાએક વાદીના પતિનું મૃત્યુ થયુ, જેનો મરણનો દાખલો આંકઃ૩૪ થી રજૂ કરવામાં આવેલ છે. મૃત્યુના સમાચાર ત્રાહિત વ્યકિત ધ્વારા વાદીની માતૃશ્રીને મોડી રાતના મળેલા અને વાદીને આ હકીકત સાંભળીને ખુબજ આઘાત લાગ્યો અને સમાચાર મળતાં જ તરત જ વાદી માતા પિતા અને કુટુંબિજનો સુથારવાસા ગયેલા અને પ્રતિવાદી ઓને મળેલ અને પુછેલ કે એકાએક કયાં કારણસર અને કઈ બિમારી થી મૃત્યુ થયું, તેવું પુછતાં કોઈ પણ જાતનો સંતોષકારક જવાબ આપ્યો નહી અને વાદીને પતિનું મોઢુ જોવા દીધું નહી અને મોઢુ જોવાની જીદ કરતા, બધા લોકોની હાજરીમાં પ્રતિવાદી નં.૧ નાએ માર મારેલ અને પ્રતિવાદીઓ એ વાદીને સ્વ. પતિના મૃત્યુનું કોઈ કારણ બતાવ્યું નહીં. અંતિમ વિધી કર્યા બાદ વાદીને "સુથારવાસા આવીશ તો મારી નાખીશ." તેવી ધમકી આપી. વાદીના સગીર દિકરાને છીનવી લઈ પહેરેલ કપડે અને અમાનવીય તથા નાલીશીભર્યુ વર્તન કરી, વાદીને રોતાં અને કકળતી હાલતમાં પહેરેલ કપડે અનાથ જેવી સ્થિતિમાં કાઢી મુકી છે. ત્યારથી વાદી તેમના માતા પિતાને ત્યાં રહે છે. આમ, વાદીના પતિની અંતિમ સંસ્કાર થયા બાદ પ્રતિવાદીઓ એ વાદીને સુથારવાસા પાછી નહી આવવા ધમકી આપી, પહેરેલ કપડે કાઢી મુકેલ છે. તે હકીકત સાબિત થયેલ છે તેથી મુદા નં.૧ નો નિર્ણય હકારાત્મક ઠરાવવામાં આવે છે.

(૭) ત્યારબાદ આ કામના વાદીનાં સ્વ. પતિ કલ્પેશકુમારના અવસાન બાદ વાદીની કોઈ સ્વતંત્ર નથી અને હાલ વાદી લાચારીથિ તેમના માતા પિતાને ત્યાં ઓશીયાળું જીવન વીતાવે છે. સામાજીક રીતે અને વ્યવહારીક રીતે વાદીના પતિના મૃત્યુ બાદ વાદીની તથા વાદીના સગીર દિકરાની ભરણ પોષપની નૈતીક અને કાયદેસરની ફરજ પ્રતિવાદીઓની હોવા છતાં પ્રતિવાદીઓ પોતાની સમાજીક જવાબદારીમાંથી છટકવા તથા વાદીને તથા વાદીના સગીર દિકરાને ભવિષ્યમાં મિલકતમાંથી કોઈ હકક હિસ્સો આપવો ન પડે તેવા બદઈરાદાથી અને વાદીની તમામ સ્ત્રી ધનની વસ્તુ માટે કે જે વાદીના માતા પિતાએ લગ્ન વખતે ચઢાવેલ સોનાના દાગીના તથા કરીયાવર કરેલ તમામ વસ્તુઓ લઈને કાઢી મુકેલ હોઈ, વાદીને તેઓના ભરણ પોષણ મેળવવા માટે હાલનો દાવો કરવાની જરૂર પડેલ છે. આમ, પ્રતિવાદીઓ એ વાદીની તથા વાદીના સગીર દિકરાની કોઈ દરકાર રાખેલ નથી, તેવું પુરવાર થાય છે.

વધુમાં આ કામના પ્રતિવાદી નં.૧ શિક્ષક છે અને માસિક રૂા.૨૫,૦૦૦/– ઉપરાંત પગાર મેળવે છે અને પ્રતિવાદી નં.૨ પણ શિક્ષક છે અને તેઓ માસિક રૂા.૨૦,૦૦૦/– ઉપરાંત મેળવે છે. બંને પ્રતિવાદીઓ મોટું પ્રોવિડન્ટ ફંડ ધરાવે છે. તેમજ પ્રતિવાદી નં.૧ મોટા સમૃધ્ધ ખેડુત છે અને મોટી ખેતીવાડી ધરાવે છે અને આધુનીક પધ્ધતિથી ખેતી માટે ટ્રેકટર પણ ધરાવે છે અને ખેતીવાડીમાં વર્ષીક ૨ લાખ ઉપરાંત કમાણી કરે છે. ટ્રેકટર ધ્વારા ખેતીની સીઝન સિવાય કાટીંગ કરી રોજ રૂા.૨૦૦૦/– જેટલી અલગથી કમાણી કરે છે. તેવા સંજોગોમાં વાદીઓ પ્રતિવાદીઓ પાસેથી ભરણ પોષણની રકમ મેળવવા પણ હકકદાર બને છે, તેવું મારૂં માનવું છે.

તેથી મુદા નં.૩ નો નિર્ણય હકારાત્મક ઠરાવવામાં આવે છે.

(૮) આ કામના વાદીએ આંક:૨૬ ની સોગંદ પરની જુબાનીમાં જણાવેલ છે કે, વાદી પછાત આદિવાસી જાતિમાંથી આવેલા છે, પ્રતિવાદીઓ પણ આદિવાસી પછાત જાતિના છે, પ્રતિવાદીઓ એ પોતાનું પછાતપણું દૂર કરી સમાજમાં સધ્ધર વ્યકિત તથા શિક્ષક તરીકે અને સફળ ખેડૂત તરીકે નામના પ્રાપ્ત કરી છે. વાદી પણ પ્રતિવાદી ઓની જેમ પોતાનું પણ સામાજીક અને આર્થીક વિકાસ થાય તેથી પ્રતિવાદીઓથી વાદીએ કાયદેસરનો હકક, વિધવા સ્ત્રીના નાતે પ્ર તિવાદી ઓથી મેળવવા હકકદાર છે. વિધવા સ્ત્રીના નાતે ભરણ પોષણ મેળવવા તથા ક્રિ મીનલ પ્રોસીજર કોડ કલમ ૧૨૫ હેઠળ પણ ભરણ પોષણ મેળવવા હકક છે. પરંતુ વાદી આદિવાસી વર્ગના હોઈ, વાદીને સમાજના રીત રીવાજો અને રસમો લાગુ પડતાં હોઈ, વાદી આ કાયદાઓ અંતર્ગત આ કાયદા હેઠળ ભરણ પોષણ મેળવવા હકકદાર ન હોઈ, તેથી વાદીએ સી. પી. સી. ઓર્ડર ૩૨(એ) હેઠળ હાલનો દાવો કરી, માસિક રૂ.૨૫૦૦૦/– પ્રતિવાદીઓ પાસેથી ભરણ પોષણ પેટે દાવાની તારીખથી મેળવવા હાલનો દાવો કરેલ છે. પરંતુ પ્રતિવાદીઓની આવક અને સામાજિક સ્થિતિ ધ્યાને લેતા, માસિક રૂ.૨૫૦૦૦/– જેટલી રકમ પ્રતિવાદીઓની આવકને ધ્યાને લેતા, ભરપાઈ કરી શકે તેમ નથી. તેથી બંને વાદીઓને માસિક રૂ.૧૦,૦૦૦/– ભરણ પોષણની રકમ દાવાની તારીખથી આપવામાં આવે તો ન્યાયોચીત ગણાશે. તેથી મુદા નં.૪ નો જવાબ અંશતઃ હકારાત્મક ઠરાવવામાં આવે છે.

(૯) આ કામના વાદીએ મુદા નં.૧ થી ૩ સંપૂર્ણરીતે પુરવાર કરેલ છે અને મુદા નં.૪ અંશતઃ પુરવાર કરેલ હોવાથી મુદા નં.૫ અન્વયેનો આખરી હુકમ નીચે મુજબ કરવામાં આવે છે.

–::: આ ખરી હુકમ :::–

(૧) વાદીની દાવા અરજી આથી અંશતઃ મંજૂર કરવામાં આવે છે.

(૨) આ કામના પ્રતિવાદીઓ સયુંકત રીતે વાદીઓના ભરણ પોષણની દાવા તારીખથી દરેક માસીક ચઢાચઢી રૂા.૧૦,૦૦૦/– વસુલ લેવા વાદીના લાભમાં હુકમ કરવામાં આવે છે અને પ્રતિવાદીઓ વિરૂધ્ધ હુકમ કરવામાં આવે છે.

(૩) આ કામમાં વાદીઓને થયેલ દાવાનો ખર્ચ પ્રતિવાદીઓ એ ભોગવવો અને પ્રતિવાદીઓને થયેલ ખર્ચ તેઓ એ પોતે ભોગવવો.

(૪) હુકમ મુજબ હુકમનામુ દોરવું.

[11] Considering all the aspects described in the impugned judgment no such fact found which remain helpful to the appellant. The judgment/order passed by the Ld. Trial Court

does not bear any illegality, perversity and the same is not devoid of full reasoning on facts and law applicable to the case.

[12] In view of discussion made herein above, I find no infirmity in the judgment/order passed by the Ld. Trial Court and by no stretch of imagination it can be said to be perverse and therefore this court render the answer of issue No. 1 in Negative and for issue No:2, I pass the following order.

-:: O R D E R ::-

[1] The present RCA No:33/2017 preferred by the appellant is hereby dismissed.

[2] The Judgment passed by the learned trial court in SpCS No:16/2009 is hereby affirmed.

[3] Interim relief, if any granted, stands vacated.

[4] Any pending application of the appeal stands disposed off accordingly.

Decree be drawn accordingly.

R & P be sent back to the Ld. Trial Court along with the copy of this order.

Pronounced and declared in open Court on this 25th day of May, 2026.

Place: Dahod.
Dt:25-05-2026

[Sandipsinh G. Dodiya]
UIC No:GJ00902
3rd Addl. District & Sessions Judge,
Dahod.